

اعلامیه مطبوعاتی

ایمن الصدی می پرسد و حزب التحریر پاسخ می دهد: خلافت، نه دو دولت!

(ترجمہ)

آیا واقعاً وزیر خارجه رژیم اردن، با جدیت به دنبال جایگزینی برای راحمل دو دولتی می گردد تا پاسخش را بدھیم؟! این همان سخنی است که «ایمن الصدی»، وزیر امور خارجه اردن، در نشست اصلی «کفرانس بین المللی سازمان ملل درباره راحمل مسائلت آمیز مسئله فلسطین و اجرای راحمل دو دولتی» که روز دوشنبه، ۲۸ جولای ۲۰۲۵م، با ریاست مشترک عربستان و فرانسه در مقر سازمان ملل در نیویورک برگزار شد، بیان کرد.

این همان رژیم اردن است که راحمل همسو با حفظ امنیت رژیم جعلی یهود را بر مردم اردن و امت اسلامی تحمل کرده است و در تمامی مسائل مربوط به فلسطین، هیچ مرجعیتی جز آمریکا نداشته اید؛ همان دوست نزدیک رژیم، شریک کیان یهود، پشتیبان بقای آن و همپیمان آن در جنایات نسلکشی و گرسنگی دادن به مردم غزه.

آیا هر کسی از مردم اردن یا از احزاب سیاسی اصیل و متعهد یا از فعالان مخلص، راحملی برای مسئله فلسطین جز راحمل دو دولتی ارائه دهد، با چیزی غیر از بازداشت، شکنجه، دادگاههای امنیتی و زندانی شدن به اتهاماتی چون "تحریک برای تضعیف نظام" مواجه می شود؟! پس آیا امنیت و بقای این نظام به اجرای راحملهای دشمنان امت گره خورده است؟!

اشکار است که پروژه های سیاسی شما در طول دهه ها شکست خورده اند، تا جایی که ملت و سرزمین را به وضعی از ذلت رسانده اید که دل هر آزاده ای به درد می آید. و نشان داده اید که خود را وقف پیروی از دشمنان امت کرده اید؛ از جمله رژیم یهود و نظم بین المللی استعمارگر به رهبری آمریکا و اروپا. راحملهای جایگزین شما مانند راحمل دو دولتی هیچ ارزشی ندارند و هرگز جایگزین راحمل اصیل اسلامی یعنی جهاد در راه الله و بازگشت دولت اسلامی و حاکمیت شریعت نمی شوند؛ تنها راهی که می تواند ملت ها را از چنگال کسانی که شما دعوت به همزیستی با آنان و حفاظت از امنیت شان می کنید، نجات دهد.

اما هیهات! هیهات! شما از امت نیستید و امت نیز از شما نیست! شما را استعمارگر غربی به قدرت رسانده است تا بر سینه مردم بنشینید و راحملهای ذلت و تسليم را بر آنان تحمل کنید. اگر ذره ای اخلاص در وجودتان بود و می دانستید که همین یهود خوار و زبون راحمل دو دولتی را رد می کنند و حتی حاضر به مذاکره نیست - آن گونه که خود شما نیز به آن اشاره کردید - و دیدید که وزارت خارجه آمریکا نیز همین کفرانس سازمان ملل در نیویورک را با عنوان "نمایشی تبلیغاتی" که به تلاش های دیپلماتیک آسیب می زند" مورد حمله قرار داد، در حالی که موضع رژیم یهود را در رد راحمل دو دولتی تأیید کرد؛ پس چرا همچنان به دفاع بی نتیجه از چنین راحملی ادامه می دهید؟! و چرا به برخی کشورهای اروپایی دل بسته اید که وانمود می کنند قصد دارند دولت خیالی فلسطین را به رسمیت بشناسند؛ دولتی که هیچ واقعیت عینی ندارد؟!

آیا این راحمل هدف دیگری ندارد؟! آیا شما با فریب مردم فلسطین و اردن، به دنبال اجرای طرح حذف مسئله فلسطین به نفع منافع یهود هستید؟! یا با بازی دادن آنان، از یکسو مردم فلسطین را با سیاست های فریبکارانه به مهاجرت می کشانید، و از سوی دیگر می خواهید برای ساکنان کرانه باختری، چتر حکومتی اردن را باز کنید تا طمع های یهود را راضی سازید؟!

حتی اگر فرض کنیم واقعاً خواهان اجرای راحمل دو دولتی هستید، این راحمل نیازمند قدرتی برای تحمل آن بر رژیم یهود و آمریکا است. اما نهایت قدرت شما چیست؟ جز شکایت و ابراز نگرانی دیپلماتیک و پنامبردن به قوانین بین المللی که خود الصدی این ها را پیشتر "مرده" توصیف کرده بود؟! آیا نمی بینید که تنها دو گزینه پیش روی شماست: یا باید رژیم یهود را با زور - یعنی با جنگ - و ادار به عقبنشینی کنید، حداقل برای حفظ آنچه از حاکمیت اردن باقی مانده؛ یا باید راه تسليم و خفت را پیمایید؟!

اما تو ای الصدی، استاد سخنان سیاسی تو خالی هستی؛ سخنانی که نه سیری می آورد و نه عزتی، بلکه تنها نمونه ای است از ذلت و خواری، که حتی در ضعیفترین کشور های دنیا نیز شنیده نمی شود! آن گاه که گفتی: «اکنون زمان آن رسیده که جهان علیه اسرائیل اقدام کند، چرا که با راحمل دو دولتی مخالف است!» کدام "جهان" را خطاب قرار می دهی؟! آیا همان جهانی که در برابر جنایات رژیم یهود سکوت کرده، بلکه در کشتار و گرسنگی دادن به مردم غزه، شریک آن است؟!

اگر امیدی برای نجات امت از چنگال استعمار غربی و سلطه تمدنی، سیاسی، نظامی و اقتصادی آن و برای نابودی رژیم یهود از ریشه باقی مانده باشد، آن امید در وحدت اسلامی واقعی بر زمین است؛ افزون بر وحدت احساسی آشکار در دل های مردم. این همان چیزی است که حزب التحریر برای تحقق آن تلاش می کند، آن گاه که اعلام می کند برای برقای خلافت بر منهج نبوت فعالیت می نماید. این خلافت تنها راه اصلی برای نجات امت از مصائب و دردهایی است که از دهه ها پیش دچار آن شده؛ همان راهی که غرب از بازگشت آن می ترسد و تلاش می کند یا با جنگ مستقیم یا از راه پیشنهادهای استسلامی دروغین مانند راحل دو دولتی مانع بازگشت آن شود. راحلی که نظام های شما دهه ها برای تحقق آن تلاش کرده اند، با آنکه می دانند هیچ واقعیت جغرافیایی ندارد، حتی اگر همه کشور های فریبکار اروپا آن را به رسمیت بشناسند.

پس اگر تو جدی هستی، این راحل واقعی در برابر توست تا به حاکمان سرزمینت برسانی و اگر نه، پس پرسش تو چیزی نیست جز حرفی پوچ، در میان دیگر تکرارهای بی جان و بی فایده ات در تربیون های نظام مرده بین المللی.

راحل شرعی، عملی و مخلصانه، همان است که حزب التحریر از آغاز دعوتش تاکنون همواره ارائه کرده؛ راحلی که هرگز اهل آن را به خیانت و تسلیم نمی کشاند و آن را برای شما و مردم اردن و سرزمین های اطراف فلسطین بارها تبیین کرده، آن هم در روزگاری که هزینه این راه بسیار کمتر از امروز بود، پیش از آنکه شرایط با خیانت های شما و وابستگی تان به این حد از سقوط برسد. این راحل بعروشی عبارت است از:

به حرکت در آوردن ارتش ها، جنگ با رژیم یهود، و آزادسازی تمام سرزمین فلسطین از شر آنان و برین دست استعمارگران از امت.

﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ الْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ﴾ [ق: 37]

ترجمه: بی گمان در این (سخن) پندی است برای کسی که قلبی (با درک و درایت) دارد، یا گوش (شنوا) فرا دهد در حالی که آگاه است.

دفتر مطبوعاتی حزب التحریر – ولایة اردن